

Per entendre la situació caòtica en la que es troba la Sanitat Pública, hem de tornar al moment de les retallades brutals que es van fer deu anys enrere. Les mesures preses pel Gobierno a l'hora de limitar la despesa pública i principalment, les greus retallades que va fer el Govern de la Generalitat a la Sanitat Catalana, van deixar molt malmès aquest sector.

Hem de pensar que des d'aquella data, les empreses Públiques han estat limitades en la contractació, impeding el seu creixement i adequació de plantilles a les necessitats reals del moment, sobrecarregant aquestes i afeblint el sistema Sanitari públic en virtut del privat. La taxa de reposició ha fet que les plantilles caiguessin en número, números que no hem recuperat en els anys següents.

La reducció de personal a repercutit també en el número de llits que disposava la Sanitat Pública, tant convencionals com d'UCI. Això implica un deteriorament continu en l'atenció de la nostra població.

Tot això es multiplica exponencialment quan parlem del Sistema SISCAT, sempre maltractat pressupostàriament i en condicions de treball precàries. Els seus gestors mai han alçat la veu per reclamar les mateixes condicions que la resta del Sector públic, però han exigint al seu personal la mateixa resolució amb menys recursos, tant personals com materials.

Explicat tot això, ens trobem ara amb un sector desmembrat, desmantellat, amb unes necessitats enormes de personal i amb unes condicions laborals mediocres, pròpies del segle passat. Al mercat laboral no es troben professionals per cobrir les necessitats, o bé per que en el transcurs dels anys han optat per altres sortides professionals per la situació del mateix sector, on trobar un lloc de feina estable i amb condicions dignes es tornava una cosa tediosa i eterna, o bé per que en el moment de buscar feina en l'àmbit sanitari han optat per marxar a altres països.

Ara els Gestors Sanitaris, Direccions i demés organismes designats per gestionar els recursos sanitaris públics catalans, ploren i critiquen la situació en la que es troben, quan en els anys anteriors, només han fet que retallar i optimitzar les plantilles als recursos insuficients que atorgaven, complint escrupolosament amb els designis dels diferents Departaments i Conselleries, tirant-se pedres a la seva teulada, foragitant al personal que avui els podria salvar el coll.

El personal sanitari està cansat, fatigat i encès, per que ara se'ns tracta com a "personal de servidumbre", on desregulen les nostres condicions laborals i les deixen a l'altura de l'esclavatge, on els seus calendaris laborals son més propis d'un segrest que del dret que ha de tenir una persona a unes condicions dignes. Tot sigui per salvar el cul al Govern i les diferents institucions, dins de la seva incompetència i negligència a l'hora de retallar en serveis públics. Tot sigui per no deixar morir a la població que està patint també, aquesta ineptitud, inconscients del que durant anys estàvem reclamant, que més que sous, eren mesures que asseguressin les seves vides.

En aquesta segona onada preveiem que la situació pot ser més crítica pels motius abans citats i per les mesures que no s'han pres en els últims sis mesos. Reclamem responsabilitats, reclamem que s'utilitzin tots els recursos possibles, com poden ser el personal de comanaments i Direcció, personal facultat per poder ocupar i cobrir els llocs d'infermeria i de metges que es necessiten i que a més a més estan cobrant uns sous que moralment els obligant a fer-ho...

Per tot això exigim que es dotin les estructures amb el personal necessari, sense imposar criteris d'estalvi econòmic. Particularment, en el CSdM s'ha de contemplar prioritàriament l'ampliació de la dotació d'infermeria dels torns de nit, que ostenten un dels ratis més pejoratius de tota Catalunya. La resta de torns han d'adequar-se a les necessitats assistencials reals d'avui i no a paràmetres de ratis per llits d'anys anteriors.

S'han de prioritzar les condicions de treball dels treballadors i minoritzat les seves sobrecàrregues. S'ha de prioritzar la seva seguretat i la vigilància de la salut, per sobre de les necessitats assistencials, no som menys que ningú.

L'estructura Sanitaria es sosté gràcies a la feina i empena del personal sanitari, ens mereixem que els nostres Gestors, Conselleria i CatSalut estiguin a l'altura d'això, i no ho estan.

Tot això ens avoca a contemplar la possibilitat de convocar una gran Vaga sanitària.

Continuarem vetllant pels interessos dels treballadors i treballadores.

Secretaria Secció Sindical CATAC-CTS (IAC) del CSdM